

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Габрово, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

при участието на секретаря Весела Хр. Килифарева
като разгледа докладваното от Полина Пенкова Гражданско дело №
20224200100394 по описа за 2022 година

за да се произнесе ,взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД срещу А. З. Н. с ЕГН*****/ с изписана в исковата молба фамилия „Н.“/ осъдителен иск за сумата от 75 000лв. главница и 23000лв. законна лихва за забава върху главницата, като с определение №8095 от 22.08.2022г. на СГС производството по образуването пред този съд дело е прекратено и е изпратено по подсъдност на ОС-Габрово .

Исковата претенция се основава на твърдения, че на 31.07.2015г., при управление на лек автомобил Ауди А4 с рег.№***** в с.Б., без да има необходимата правоспособност, ответникът А. З. Н. е причинил ПТП , в резултат на което е настъпила смъртта на Б.Н.М. – пътник в автомобила. Ищецът се позовава на съставения КП за ПТП №8/31.07.2015г. относно установяване виновното лице за настъпване на ПТП и липсата на СУМПС. Твърди се ,че за управлявания от ответника лек автомобил Ауди е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ищцовото застрахователно дружество, към което наследникът на пострадалия – Н.М.Й. е предявила претенция за заплащане на обезщетение, по която е образувана щета №1000/16/217/500651. Същата е входирала и нотариално заверен препис от искова молба. Ищецът е изплатил на Н.М.Й. застрахователно обезщетение от 75000лв. с платежно нареждане от 02.11.2017г., чрез адв.Н.Н. Д., упълномощен представител на наследника на пострадалото лице. След изплащане на обезщетението, на основание чл.500 КЗ ищецът е встъпил в правата на застрахования за възстановяване на изплатеното обезщетение и разходи по щетата, срещу причинителя на вредата, общо за сумата от 75000лв. До ответника е била изпратена покана за доброволно изпълнение на регресната претенция , от дата 16.11.2018г., с която му е даден от ищеца двуседмичен срок за изплащане на дължимите суми. Ответникът е изпратил писмен отговор с Телепоща ,вх.

№310-03-1/02.01.2018г., с който е заявил категоричен отказ да възстанови платената сума от застрахователното дружество. Същата не е платена и към момента.

С предявения регресен иск ищецът претендира да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 75000лв. главница, представляваща изплатено застрахователно обезщетение ,ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 01.02.2022г. до окончателното изплащане и сумата от 23000лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от 01.01.2018г. / датата, на която е получен отказа на ответника/ до предявяване на настоящия иск – до 31.01.2022г. , ведно със законните последици.

От ответника ,чрез пълномощника адв.Б. е депозиран писмен отговор, с който исковата претенция се оспорва като неоснователна. Излагат се твърдения, че ответникът е пострадало лице от процесното ПТП и че няма съпричастност към смъртта на Б.Н.М.. Сочи се ,че има влязла в сила присъда по нохд.№80/2016г. на ОС-Габрово, с която е осъдено лицето М.А.А. за причиняване на процесното ПТП , при което по непредпазливост е причинил смъртта на Б.Н.М. и две средни телесни повреди на ответника по настоящото дело А. З. Н.. Оспорен е КП за ПТП №8/31.07.2016г., с твърдения,че не е подписан от ответника и че има влязла в сила присъда, с която е установено друго лице, като виновно за процесното ПТП, която се плзва с доказателствената сила по чл.300 ГПК. Прави се позоваване и на влязло в сила решение по гр.д.№16522//2017г. по описа на СГС, по което ответникът е бил ищец, а застрахователното дружество – ответник , като последното е било осъдено да му заплати обезщетение за претърпени вреди от процесното ПТП, изплатено на 06.03.2018г. Сочи се, че преди образуване на настоящото дело ответникът е уведомил ищеца за воденото наказателно дело . От ответника не се оспорва извършването на плащане на процесната сума от 75000лв. от ищцовото дружество на процесуалния представител на Н.М.Й.. Ответникът е направил възражение за погасяване по давност на исковата претенция за присъждане на лихва от 23000лв. , а ако се приеме ,че такава не е изтекла, се позовава на неоснователността й.

От събраните по делото доказателства се установява,че с влязла в сила на 20.02.2018г. присъда по нохд.№80/2016г. на ОС-Габрово подсъдимият М.А.А. е признат за виновен в това,че на 31.07.2015г. в с.Б. при управление на лек автомобил Ауди А4 с рег. №*****, в пияно състояние и без да е правоспособен водач, е нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост причинил смъртта на Б.Н.М. от с.С. и две средни повреди на А. З. Н., с което е извършил престъпление по чл.343,ал.3,б“б“, пр. първо във вр. с ал.4 и ал.1, б „в“ във вр. с чл.342,ал.1 НК.

Пред СГС се е развило исково производство по гр.д.№4652/2016г., образувано по предявен иск от Н.М.Й. срещу ЗАД „Алианц България“АД за присъждане обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на сина й Б.Н.М. при ПТП на 31.07.2015г. В хода на делото, в с.з.на 07.04.2017г., в присъствието на представител на ответното застрахователно дружество – юрк.Игова, е докладвана молба от пълномощника на ищеца, с която като делинквент се сочи М.А.А. ,и съдът е допуснал уточнение на исковата молба относно това обстоятелство. Към делото са били приобщени и материалите от ЗМ-

36182015г. по описа на РУ на МВР-Севлиево, водено срещу М.А.А., като на ответника е дадена възможност да се запознае с тях / постановеното определение от 15.12.2016г./ . Поради постигната извънсъдебна спогодба и направен отказ от иска ,производството по делото е прекратено с определение от 27.10.2017г.

Ищцовото дружество е било ответник в производството по гр.д.№16522/2017г., по предявен иск от А. З. Н. за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди от процесното ПТП,настъпило на 31.07.2015г. Решението е постановено при участието на трето лице помагач на ЗАД „Алианс България „АД – М.А.А.. При постановяване на съдебния акт е съобразено извършеното в хода на делото плащане от ответното застрахователно дружество.

При така събраните доказателства предявеният срещу ответника А. З. Н. иск за сумата от 75000лв. по чл.274,ал.2 КЗ/отм/ , се явява неоснователен и недоказан.,Правната квалификация на исковата претенция е обоснована от обстоятелството,че ,че деликтът е настъпил на 31.07.2015г. / преди влизане в сила на КЗ от 01.01.2016г./, като регресното право на застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите спрямо виновния водач се урежда от закона, действал към момента на неговото пораждаване, а този момент е настъпването на застрахователното събитие по риска "Гражданска отговорност" на автомобилистите /р. № 20 от 2.04.2021 г. на ВКС по т. д. № 2695/2019 г., II т. о. /.

От представените по делото доказателства е безспорно установяно,че ответникът по делото не е причинил процесното ПТП. Постановената и влязла в сила присъда по нохд. №80/2016г. на ОС-Габрово се ползва с доказателствената сила по чл.300 ГПК, като с нея е признат за виновен за настъпване на процесното ПТП на 31.07.2015г. в с.Б., подсъдимият М.А.А. като водач на лек автомобил Ауди А4 с рег.№*****.

Не е доказано ответникът А. Н. да е причинил процесното ПТП на 31.07.2015г. , в резултат на което е настъпила смъртта на Б.Н.М.. Предвид на това спрямо него не е осъществен фактическият състав на чл.274,ал.2 КЗ/отм/ и предявената от ищеца регресна претенция за сумата от 75 000лв., представляваща платеното от застрахователното дружество обезщетение на пострадалото лице Н.М.Й. / за претърпени неимуществени вреди от смъртта на сина й Б.Н.М. при ПТП на 31.07.2015г/ , следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Неоснователността на главния иск обосновава и неоснователността на акцесорната претенция по чл.86 ЗЗД срещу ответника за заплащане на законна лихва върху главницата за периода 01.01.2018г.-31.01.2022г. в размер на 23 000лв., която също следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на основание чл.78,ал.3 ГПК на ответника са дължими направените по делото разноски.

От представените доказателства се установява ,че осъществено от адв.Б. процесуално представителство на ответника е по реда на чл.38,ал.1,т.2 ЗА.

В хипотезата на чл.38,ал.1,т.2 ЗА адвокатите могат да предоставят безплатна правна помощ на материално затруднени лица. В случая направеното в хода на устните състезания възражение от пълномощника на ищеца ,че не са налице предпоставките за оказване на безплатна правна помощ, е необосновано и недоказано. Не е посочено конкретно обстоятелство, на което се основава това твърдение, нито са представени доказателства, които да опровергават декларираното от ответника материално състояние в приложената към писмения отговор декларация по чл.83,ал.2 ГПК /л.42 от делото/. Доколкото самият ответник е представил като доказателство към писмения отговор платежен документ за извършен от ищеца превод през 2018г. на сума от 30 000лв. като обезщетение, то нито се твърди от ищцовата страна ,нито са представени доказателства сумата или част от нея да е била налична в патримониума на Н. към представянето на декларацията по чл.83 ГПК по делото / повече от четири години след извършеното плащане/ .

При определяне на основание чл.38,ал.2 ЗА размера на дължимото на пълномощника на ответника адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство по делото ,съдът взе предвид,че в случая са предявени два обективно съединени иска и съгласно чл.2,ал.5 и чл.7,ал.2 от Наредба№1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения , следва минималната адвокатско възнаграждение да се определи по всеки от тях / опр.№118 по ч.т.д.№1469/2020г., на ВКС ,И.т.о и др/. Предвид фактическата и правна сложност на спора и на основание чл.38,ал.2 ЗА и чл.7,ал.2,т.4 от Наредба 1/2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения , за иска по чл.274,ал.2 КЗ/отм/. следва да се определи в размер на 6650лв., а за иска по чл.86 ЗЗД ,на основание чл.38,ал.2 ЗА и чл.7,ал.2,т.3 от Наредба 1/2004г , следва да се определи в размер на 2470лв. , или общо на адв.Б. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 9120лв.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК040638060, гр.София, бул.“Княз Ал.Дондуков“№59 срещу А. З. Н., ЕГН*****, от с.С., ул.“***** ,общ.Севлиево,обл.Габрово, със съдебен адвес: адв.Р. Б., гр.Габрово ,ул. „***** , иск по чл.274,ал.2 КЗ/отм/. за заплащане на сумата от 75000лв. главница, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение на Н.М.Й. , във връзка с причиненото ПТП на 31.07.2015г. в с.Б. ,ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска 01.02.2022г. до окончателното изплащане и предявения иск по чл.86 ЗЗД за сумата от 23000лв. мораторна лихва върху главницата за периода от 01.01.2018г. до датата на предявяване на иска — до 31.01.2022г. .

ОСЪЖДА ЗАД „АЛИАНЦ БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК040638060, гр.София, бул.“Княз Ал.Дондуков“№59 да заплати на адв.Р. Д. Б. от ГАК, с адрес :гр.Габрово ,ул. „***** , на основание чл.38,ал.2 във вр. с чл.38,ал.1,т.2 от ЗА, адвокатско възнаграждение в размер на 9120лв.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд–Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____